

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XXXIX. Quidam, ob neglectam Lindae vel Ecclesiae religionem, divinitus
puniti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

postliminio revertentes, vestibus, comteatu, & suppellectile maximè instruxit; illa succedentibus deinceps annis munificam à Collegio manum nunquam subtraxit; illa denique, nisi suorum non nemo obfuisset, augustissimam Collegii illius rem, aliqua fundi parte, augere cupiebat. Sit merces etiam bonæ voluntati æterna, ab eo, qui teste Regio vate, *voluntatem suam se faciet, & deprecationem eorum exaudiet* (a) Plures alii superioribus annis defunctorum causâ, è Brunsbergensibus Lindam peregrinati sunt; præsertim ubi fama de multorum apparitionibus, totam ita repleverat civitatem, ut etiam totâ latè Variâ funderetur. Cui ego famæ, quid, & quantum tribuam, non invenio: nisi quod tum donaria Lindam & ad alia sacra loca passim missa, tum imagines aliæque monumenta ea de causa erecta, non omnino haustam ex vano fuisse confirmant.

C A P U T XXXIX.

Quidam ob neglectam Lindæ, vel Ecclesiæ religionem
divinitus puniti.

Plures tum secundo, tum etiam tertio libro, qui vel desertum Lindæ locum temerare, vel etiam restauratam contumeliâ injuriavé aliquâ sunt ausi afficere, divinam expertos Nemesein produximus: pauciores hoc loco producemus, quia eò jam Lindæ Marianæ splendor atque dignitas promovit, ut paucos jam vel furor, vel etiam temeritas in eam transverfos agat. Quin & hi, qui jam producentur, in se

Pp 5

pori-

(a) Psalm.

potius, quàm in Lindam fuerunt injurii, nisi pro Lindana etiam reputes injuriã, quod cum in vicinia positi sint, aut Lindam etiam de longinquo, sacrorum causã frequentare soleant, utrique castigatã divinitus negligentia suã, ad dignam eo loco observantiam, studiumque religionis excitari necesse habeant.

I.

Qui jejunium sextæ feriæ violat, à morbo, quo corripitur, non nisi B. V. Lindensis auxilio eripitur.

Quid potest esse crudelius hæresi, cui non propriæ duntaxat, verùm & alienæ salutis negotium, ludus est? Eo namque temeritatis, ne dicam, insanix nonnulli devenerunt, ut non satis habeant, si ipsi pereant, nisi & alios in exitium secum adducant, & quidem adducant ludendo! Hinc illis non rarò in Prussia mos est, sannis, ludis, &, plus quàm scurrili urbanitate, innoxix plebis sensum pervertere, & cum ad alia suæ sectæ capita, tum ad jejuniorum pellicere contemptum. Hinc illa statis jejuniorum diebus ad vorandas carnes illicita, atque sollicitationes. Quòd si suadendo atque sollicitando nihil promoveant, uti quidem apud cordatiores, etiam de plebe, rarò promovennt fraude, dolo, & ludificationibus agere, atque, ut in præterbio est, de alieno corio ludere. Nam & litidi ipsorum, per sæpe etiam innoxie seductis noxæ sunt; uti quidem Anno MDCLIV. Thomæ Janowsky è Subsylvania oriundo fuerunt. Rusticas ille operas, apud Goldapensium civium quendam exercebat, salvo tamen religionis Catholicæ, quoad potuit,

exer.

exercitio: nunquam enim adduci potuit, ut appositas feriâ sextâ, aliove jejunii die carnes etiam degustaret. Et ecce per ludum tandem pertractus est in nasam! Occuluerant intra olus carnes impii ludiones, nihil veriti condimenti esse asseverantes. Credidit homo simplex atque olere vescitur; cum ecce suilla intra olus tandem apparet. Cohorruit illico, & gustare deinceps religioni sibi duxit. Nihilominus ludionum verbis persuasus, tandem ultro carni manum admovet, & buccam ori ingerit: sed non sine consequente eodem vestigio divinâ vindictâ. Repente enim corrigitur morbo, ut decumbendum fuerit. Ita decumbenti, at necdum sopito, species humana augustior (ille Deiparam fuisse ait) coram ad stare visa: quæ etiam placidè interrogavit, ecquid deinceps jejunium sextæ feriæ religiosius servare vellet? cum ille respondisset, velle, quin & ad hanc voluntatem voto firmatam, adeundæ Lindæ votum adjecisset, continuò sanatus, VI. Idus Julias Lindam adiit, & tum delictis suis expiatus, tum votis ritè solutus est.

II.

Ab esu carniû diebus jejunii, prodigio quidam revocatus.

Sub idem fere tempus, atque eadem fere de causa alter Lindæ expiatus est. In ipso verni quadraginta dierû jejunii capite, atq; adeò ipsâ quartâ feriâ, quæ à cineribus nomen habet, mensæ cujusdam hæretici, haud procul Resselio, accubuit: & hospiti, pro solita hæreticis urbanitate, ad vorandas carnes invitanti, adeo-

adeoque carnes cum quadra offerenti, haud gravate infelix conviva assensus est. Et jam manus erat admo-
 turus cum se inusitato quodam sensu aut potius hor-
 rore percelli sensit; quin & tres sanguinis guttas, e-
 naribus in quadram defluxisse vidit. Prodigium id,
 haud vanè interpretatus est; quippe qui extra id
 temporis monumentum, neque in pueritia, neque in
 proveciore deinceps ætate, vel unicam sibi de nati-
 bus guttam sanguinis meminisset unquam stillavisse.
 Eo quocirca prodigio abstrerritus, non modo carni-
 bus abstinuit, verùm & Lindam haud multò post hæc
 instituit, & de servando in posterum religiosius jeju-
 nio, constanter sibimetipsi cavir.

III.

Ad festorum cultum dierum, quidam supplicio
 divino admonitus.

Carbonarius is erat, & struem lignorum in car-
 bones exurendam, jam habebat paratam. Instabat
 sacrosanctum Paschatis festum, quod à servili opere
 quàm maximè coërcere hominem debuerat. Ille ta-
 men captum opusurgere, & ipso Sabbatho sancto
 ignem pyræ subjicere, proinde & ipsa Paschæ Domi-
 nica operi intendere. Verùm illâ ipsâ die, vindicem
 Domini manum sensit: nam & oculis offusa caligo
 repente est; & pedes labescere ac dolote excruciatum
 continuò ceperunt. Quibus ille malis ut levaretur,
 auxiliarem Deiparæ Lindensis manum imploravit,
 & expertus tandem est; quemadmodum per modico
 spacio interjecto, Lindæ ipsemet professus est.

IV. AL.

IV.

Alter quoque ob violatam festorum dierum religionem divinitus plexus, voto Lindam facto convalescit.

Colonus quidam in vicino Prussiae Ducatu haud longè degebat Lindâ, quò etjam cum reliquis in eodem Ducatu agentibus Catholicis, divini cultus gratiâ, frequentare diebus festis solitus erat. Obrepfit tandem noxius homini torpor, & fortasse etjam ipsam hæreticorum consortium, quasi noxio quodam halitu, miserum afflârat; ut multò tempore domi iners desideret; &, quanquam duobus tantummodo passuum millibus Linda abesset, ratò tamen Lindam sacrorum causâ, etjam festis diebus adiret. Tantam animi inertiam, non iners modò, verùm & peracerbis excepit morbus; quo membra omnia obtorpuerunt, & resolutis nervis enormiter sunt contracta, ac demum lecto affixa. Sensit enim vero miser supplicium; sed & supplicii causam, non potuit intimiùs animo non persentiscere. Pervigilium erat Natalis Domini Anno MDCLIV, quo & ipse pervigilare de salute indispiscenda cæpit. Quia verò à neglecta Lindæ frequentatione morbi origo fuit, promittit, si ex morbo illo emerisset, ipsis Januarii Calendis Lindam aditurum, & cum circumciso Jesu omnes animi noxas amputaturum. Convaluit postero abinde die, ipso videlicet Natali Domini; & advenientibus Calendis Januarii Lindam veniens, non modò per sacra penitentiae atque eucharistiae sacramenta, expiacus

piatus est, verum, ut ad cæterorum exemplum, id di-
vinæ in se genus vindictæ literis mandaretur, sacrum
conscientiæ suæ Judicem, magnopere obreſta-
tus.

LIBER V.

*De beneficiis divinis, apud Lindam Maria-
nam, Anno MDCLV. vel exhibitis,
vel cognitis, & in commenta-
rium relatis.*

CAPUT I.

Ratio, & Oeconomia hujus libri.

QUOD S. Ildephonsus, eximius ille, & non
calculo duntaxat, verum & veste candidâ
è cælo missâ, probatus Deiparæ encomia-
stes censuit, reipsâ nos quoque omnium
minimi experimur: nimirum Laudis, vel,
ut ille loquitur, *Defensionis Deiparæ*, satietatem nullam
esse (a) Hæc enim (ut, quod sanctus Chrysostomus
ad cap. I. Genes. hom. 3. de S. Scriptura dixit, de B.
Virginis beneficiis dicamus) *spiritualium fontium*
natura est, ut hoc magis scaturiant, & accrescant spi-
rituales gratiæ, quo quis magis studet inde haurire. Quin
imò,

(a) *lib. de Virginit. B. M.*